

DOCUMENTELE PLENAREI C. C. AL P. C. R. ÎN DEZBATERE

PERSPECTIVA SATULUI COOPERATIVIZAT

de STELIAN IONESCU, vicepreședinte al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție

Simbăta ce a trecut s-a înscris în monografia comunei Furculești, raionul Alexandria, ca o sărbătoare a tuturor locuitorilor ei: pentru succesele dobândite în acțiunea de infrumusețare și bună gospodărire, Furculești-ul a primit premiul al doilea pe regiunea București. Înminarea diplomei și premiului de 40 000 lei s-a făcut la căminul cultural, în fața unei săli tixite. Cu prilejul festivității, am avut o convorbire cu reprezentanții sfatului popular regional și ai celui raional, cărora le-am solicitat părerea asupra citorva probleme administrativ-gospodărești de interes major.

— Proiectul Plenarei C.C. al P.C.R. din 5-6 octombrie a.c. privind îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale a României și sistematizarea localităților rurale prezintă un tablou grăitor al transformărilor profunde petrecute în viața satelor. În ce măsură comuna Furculești, cu realizările sale, se înscrie în contextul înfloririi generale a localităților rurale?

Nicolae Anghel, secretarul sfatului popular al regiunii București: Comuna pe care am primit-o astăzi s-a dezvoltat armonios, grupându-și obiectivele de interes obștești în așa fel încât locuitorii să aibă tot ce le trebuie cât mai aproape. Înfașurarea așezării este plăcută: pomi ornamentali, trandafiri, garduri tip și trotuare din dale de beton sau din pământ cu balast bătut dau străzilor un aspect civilizat. Valoarea pe locuitor a lucrărilor executate în acest an atinge 264 lei, cu numai 3 lei mai puțin decât la Făcăeni-Fețești, comună situată pe locul întâi.

— Documentele recentei Plenare a C.C. al P.C.R. pun față în față rezultatele obținute în ridicarea nivelului economic și cultural al satului, cu unele neajunsuri provenite din lipsa unei preocupări susținute pentru dezvoltarea sistematizată a localităților din mediul rural. Ce exemple ne puteți da în această privință?

Neagu Cristea, președintele sfatului popular al raionului Alexandria: Experiența ne arată că atunci când o comună nu este împărțiată și mărunțită în sate depărtate, lucrările edilitar-gospodărești se pot face cu cheltuieli mai mici și cu folos sporit. Așa este cazul unităților administrative puternice ca Furculești și Mavrodin, Dimpotrivă, când e vorba de sate dispersate, intervin tot felul de greutăți. Spre exemplu, în comuna Ulmeni, cu trei sate răzlețe, lucrările de electrificare se întind pe 40 km, investițiile cifrându-se la 2513 000 lei. Or, un asemenea fond nu se poate constitui repede și lucrările progresează anevoie. În alte cazuri, s-a ajuns la amplasarea nejudicioasă a unor obiective: căminele culturale ale comunelor Măgura și Cernetu, construite departe de reședințele de comună, în sate aferente cu un număr mic de locuitori, apar acum izolate și activitatea lor lasă de dorit. Pentru toată lumea este clară o concluzie: sistematizarea vine în ajutorul săteanului, deschizând drum și mai larg confortului și civilizației.

Nicolae Anghel, secretarul sfatului popular al regiunii București: Ca pe tot cuprinsul țării, în satele regiunii București țărânimea cooperatistă a participat cu însuflețire la dezbaterea documentelor Plenarei. În cadrul simpozionelor organizate de căminele culturale, țărânii au subliniat importanța social-economică a sistematizării comunelor și satelor, văzând în această acțiune încă un temel al realizării politicii P.C.R. de ridicare a nivelului de trai al populației.

N. C.

Stabilind principiile de bază cu privire la sistematizarea localităților rurale Documentele Plenarei C.C. al P.C.R. din 5-6 octombrie a.c. subliniază că „Soluționarea complexelor probleme social-economice pe care le ridică evoluția satului nostru socialist impune studierea atentă a tuturor transformărilor ce au loc în viața lui, elaborarea unei politici științifice de sistematizare a localităților rurale, spre a influența și pe această cale, tot mai hotărât, asupra ridicării condițiilor de viață ale populației sătești și a apropiării lor treptate de cele ale populației urbane”.

Preconizarea unor asemenea măsuri a căror înlăptuire implică rezolvarea unor probleme complexe de amploare uriașă, a fost posibilă acum, în condițiile când, după încheierea cooperativizării agriculturii, satul românesc este ancorat ferm pe calea unor profunde transformări economice și sociale, când marea gospodărie socialistă realizează o productivitate superioară a muncii folosind în mod rațional avantajele

noii organizări a producției agricole bazată pe mijloace moderne. Traducerea lor în practică va deschide fără îndoială perspective largi, nebănuite, nu numai în ce privește ridicarea gradului de confort, ridicarea nivelului de civilizație al țărânimii, dar și cu privire la descătușarea uriașelor rezerve de care dispune agricultura cooperatistă, care se cer valorificate pentru creșterea continuă a producției, pentru transformarea tuturor cooperativelor în unități puternice și înfloritoare.

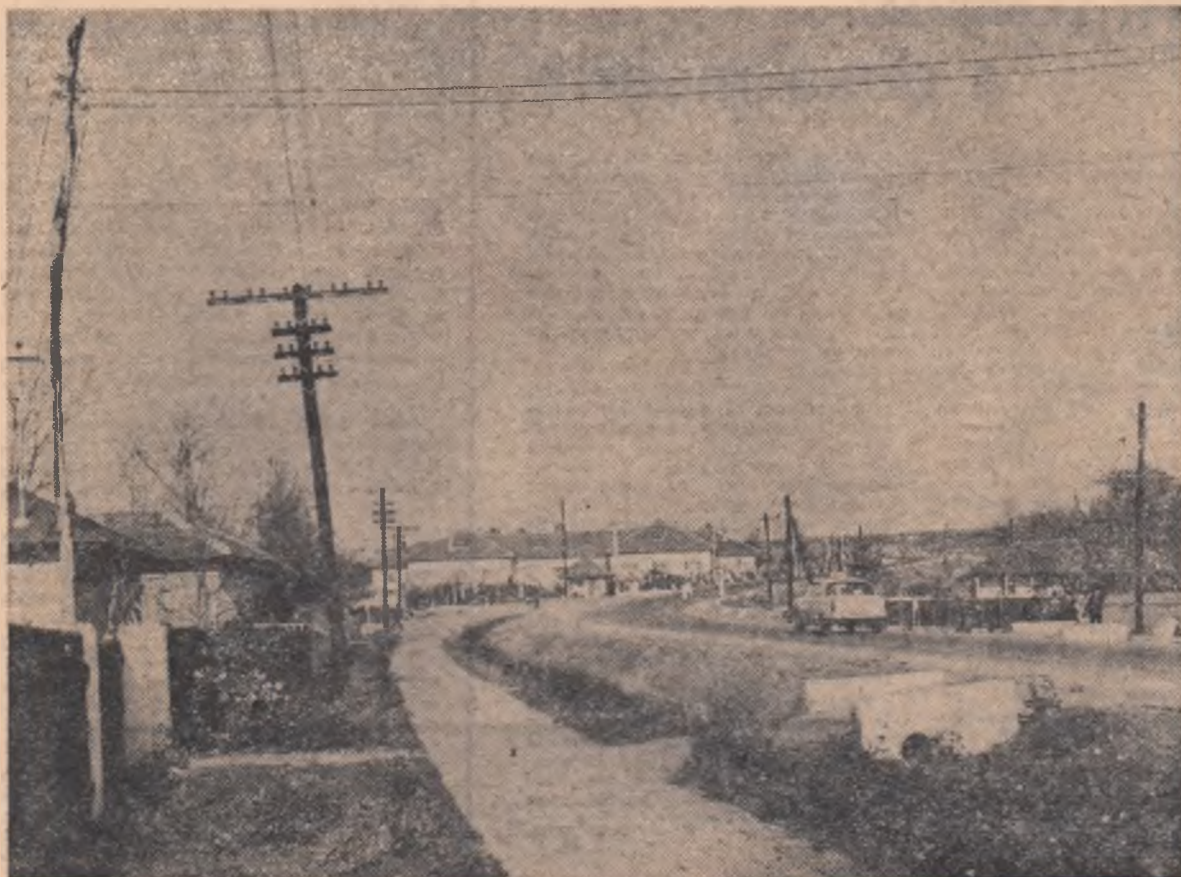
Existența uniunilor cooperatiste ca organizații economice obștești, proprii ale țărânimii, creează posibilități largi pentru folosirea judicioasă a întregului potențial de muncă, a mijloacelor materiale și bănești de care dispun cooperativele agricole, prin conjugarea eforturilor acestora pentru realizarea unor lucrări intercooperatiste de amploare. Progresul rapid, continuu și substanțial al agriculturii noastre cooperatiste, dezvoltarea ei intensă și multilaterală presupune, înainte de toate, valorificarea superioară a

uriașelor rezerve de care dispunem în fiecare domeniu de activitate. În această importantă acțiune trebuie pornit de la faptul că întregul proces de consolidare economico-organizatorică a cooperativelor agricole are la bază folosirea integrală și în mod rațional a fondului funciar, principalul mijloc de producție din agricultură. Documentele Plenarei Comitetului Central subliniază perspectivele pe care le deschide din acest punct de vedere sistematizarea satelor prin redarea în circuitul agricol a unor întinse suprafețe, în prezent folosite irațional datorită dispersării localităților rurale. Dar aceasta nu este singura cauză care determină în prezent nefolosirea integrală și în mod rațional a suprafețelor în cooperativele agricole. Numeroase conduceri și cooperative lasă însemnate suprafețe necultivate pentru că sînt ocupate de resturi vegetale, de alte materiale, de drumuri inutile, mărăcinișuri și nu sînt preocupate suficient nici de economisirea terenului la amplasarea construcțiilor. Este o problemă care trebuie să concentreze atenția uniunilor cooperatiste și a consiliilor de conducere în așa fel încît, pînă la sistematizare, să fie redete agriculturii toate suprafețele nefolosite în prezent.

Producția în agricultură este determinată în cel mai înalt grad de extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare. În acest sens — alături de mecanizare și chimizare — un rol deosebit îl au irigațiile, desecările, combaterea eroziunii solului, care vor trebui să constituie preocupări de seamă ale uniunilor în perioada ce urmează, organizînd mari acțiuni intercooperatiste care să permită, prin unirea eforturilor mai multor cooperative, realizarea unor asemenea lucrări de amploare.

Întărirea economică și organizatorică a cooperativelor agricole constituie un proces complex și multilateral. De aceea, în centrul preocupării uniunilor trebuie să stea sarcina organizării științifice a producției și a muncii în fiecare cooperativă cu toate problemele pe care le ridică acest domeniu de activitate: realizarea unor planuri de producție și financiare judicioase întocmite, repartizarea rațională a sarcinilor, a forțelor și mijloacelor pe brigăzi și echipe, normarea și retribuirea muncii membrilor cooperatori, organizarea temeinică a activității pe fiecare campanie. În planificarea curentă, dar mai ales în cea de perspectivă, este necesară îndrumarea cooperativelor să-și orien-

Vedere din Furculești, comună distinsă cu premiul al II-lea pe regiunea București, în acțiunea de infrumusețare și bună gospodărire. În fund, spitalul construit în întregime prin contribuția voluntară și munca patriotică a sătenilor

REPORTAJ - ANCHETĂ DESPRE

CEEĂ CE SE VEDE

ȘI

CEEĂ CE NU SE VEDE

LA CINEMATOGRAFUL

SĂTESC

Văzusem, zilele acestea, mai multe comune, mai bine zis văzusem mai multe cinematografe comunale și acum mă întorceam cu trenul, un accelerat grăbit din fire, care trecea nepăsător, fără să oprească, de-a lungul satelor așezate „la linie” și mă lăsa, tocmai prin fuga aceasta fără „stații”, să mă gîndesc la ceea ce văzusem și la cei pe care îi văzusem.

Imi săreau înainte chipuri de oameni, faptele lor și întrebările lor, care de obicei sunau a problemă, o problemă cu soluții imediate uneori și alteori cu soluții îndepărtate. (Nu înțelinsim și de aceea nu cred că acolo există întrebări fără răspuns și deci probleme fără soluții).

Aceste probleme...

Secretarul Comitetului raional de cultură și artă al raionului Fetești, Mircea Mănoiu, ridicase câteva din aceste probleme. Întii afirmase, pe bună dreptate, că „planul de spectatori, ca și cel financiar, nu se pot realiza fără ca circuitul cinematografic al raionului să prevadă rularea unor filme izbutite din punct de vedere artistic, cu un bogat conținut de idei, într-un cuvînt, filme „bune”. Pe de altă parte însă, aparatura trebuie să fie și ea la înălțime și aici mai sînt multe de făcut, pentru că există numeroase cinematografe sătești unde condițiile tehnice de vizionare lasă de dorit. În această direcție numai regiunea ne poate ajuta. În ciuda acestor greutăți, pe întreg raionul, după cum merg lucrurile pînă acum, planul anual va fi realizat la sfîrșitul lunii noiembrie”.

Știam că multe comune și-au îndeplinit și și-au depășit planul: Bor-dușani, Giurgeni, Făcăeni, Săveni, Ștefan cel Mare. Le țineam minte și oricine le-ar fi ținut minte cînd ar fi aflat că unele își depășesc prevederile la bani cu sume impresionante: Săveni are 9 000 de lei „peste”, Ștefan cel Mare, 10 000. Dar mai știam că sînt și unități care au rămas în urmă, uneori sate mici, alteori așezări mari: Borcea (cu vreo 7 000 de locuitori), Luciu, Piuă Petrii, Cegani, Lunca. Unele comune au într-adevăr multe greutăți — la Cegani, Piuă Petrii, Lunca aparatele de proiecție sînt uzate, au obiective vechi, folosite mult — alte comune însă au mai puține greutăți — acolo filmul nu e popularizat destul, sînt condiții locale nefolosite așa cum e stația de radio-ficare, pe alocuri nesolicitată să pună amărul la răspîndirea și impunerea celei de-a șaptea arte.

Și-mi amintesc că, într-o comună din raionul Călărași, Dragalina, o localnică, Maria Duran, redactor la stația de radioficare de-acolo, mi-a spusese că „la noi în fiecare sara, la ora 18,35, se transmite rubrica **Unde mergem**. Popularizăm și acțiunile cîminului, popularizăm și filmul. Cîteodată, acestei emisiuni îi spunem chiar **Ce vă oferă ecranul** — ea prezintă pe scurt toate filmele săptămîinii”.

O problemă sînt reluările: la Ștefan cel Mare, operatorul Popa Mihai (cel cu 10 000 de lei încasări peste plan și care la începutul acestei luni a constatat că a realizat tot planul anual) se plînge că de vreo patru luni 60 la sută din filmele trimise de secția raională de cinematografie Fetești sînt în reluare. Și desigur că dacă numărul reluărilor crește, numărul de spectatori scade.

„Pe de-asupra, se întimplă să ne mai sosească și peliculele uzate, lumea bombăne în sală și a doua zi, la al doilea spectacol, mă trezesc aproape singur. Și de ce nu ni se dă și nouă ecran lat — se întrebă mai departe Popa Mihai — că doar facem planul, cei de la raion au dat altora, care nu stau așa de bine ca noi”.

Și dacă tot întrebă Popa Mihai, de ce n-am întreba și noi ceva: dar dumneavoastră, comuna Ștefan cel Mare, ce m-ați rezolvat încă problema de materiale, că s-a deschis învăță-

mintul agrozootehnic și uite, sumedenie de comune din raion — Unirea, Gildău, Borcea, Jegația, Pietroiu — au încheiat din vreme contracte. La Dragalina (raionul Călărași) s-au și prezentat, acum două săptămîni, șase documentare între care **Cultura grîului, Secția de zahăr în hrana vacilor cu lapte, Mecanizarea și utilizarea fermelor de vaci**. Două din filmele citate se ocupă de zootehnie și C.A.P.-ul „Recolta” nu le-a cerut intimplător; trebuie susținut sectorul zootehnic al cooperativei și trebuie ajutat să vină și el la nivelul sectorului plante de cîmp.

Și încă nu s-au sfîrșit problemele; mai e una: condițiile de vizionare. Mulți dintre cei chestionați au declarat că merg rar la cinema din cauză că stau mai mult acasă, la televizor. Concurența televizorului se leagă întii și întii de condițiile de vizionare. „Păi cum să-mi vină lumea la film — imi răsună și acum în urechi glasul indignat al directorului de cîmin și de școală din Vlădeni, Dan Dumitru — dacă, atunci cînd îți e lumea mai dragă și aștepti să-l vezi pe Decebal în Daci! nu se dă drumul la curentul electric! Cu regularitate se întimplă figura asta — IREB-ul deschide lumina la ore diferite și absolut fanteziste — ba la ora 18,00, ba la 18,30, ba la 19,45. Și pe urmă e un frig în sală!... Cum să nu stea omul acasă, la căldură, toată iarna? De ce e frig? Lemne avem, cum să nu, dar n-avem sobe și tot așteptăm să stringem fonduri să ne construim!” În privința ispitei pe care o constituie televizorul, parcă, parcă, ar mai fi ceva de spus. Și-mi răsare dinaintea chipul zîmbitor și nițel șugubăt al lui, Ion Secăreanu — lăcătuș la Depoul C.F.R. Fetești — care sîmbăta merge și la televizor (cum o

să scape, doamne, „Evadatul” 171) dar numai după ce vine de la cinematograful din comună.

Și iată că aceste probleme se pot rezolva.

Cum se rezolvă

Nemulțumiți de „repertoriu”, cei din Dragalina s-au zbatut și s-au agitat atîta, că, pînă la urmă, folosindu-se de faptul că la Ciulnița opresc toate trenurile ca la un nod de cale ferată ce se află, au obținut ca filmele să le fie trimise direct de la regiune. Operatorul Constantin Stanciu se duce o dată pe zi la gară: o zi să ia rolele de la izna, o zi să le ducă la tren. Zilnic îl vezi cu ranița în spinare. Și e de șapte ani operator. Și-ți spune așa,

lele cinematografice. Au fost întrebări din toate peliculele românești vizionate, din **Strălnul**, din **Tudor**, din **Necamul Șoimăreștilor**, din **Daci**.

Imi amintesc și niște cifre: Dragalina — 8 000 locuitori, media numărului de spectatori pe lună 7 000, număr record 10 000; Ștefan cel Mare — 3 200 de locuitori, media numărului de spectatori 4 000.

Dar ei, spectatorii?

Cei mai mulți sînt tineri. Și de toate categoriile: elevi, cooperatori, muncitori, profesori, bibliotecari.

M-a nedumerit un aspect: „reprezentativii” satului nu merg la cinema. Doi președinți de stat, un contabil la C.A.P., o directoare de școală și un

Cadru din filmul românesc „Golgota”, prezentat de curind la cîminul cultural din Dragalina și însoțit de o manifestare organizată de directorul cîminului, B. Isăroiu

într-o doară, înălțînd un umăr (de parcă ce face el acolo nu-i cine știe ce) că se duce „și la școala profesională de mecanici agricoli și la Uzina de reparații și proiectează și acolo filme”. Cînd l-am întreat cam ce frecvență au aceste deplasări mi-a răspuns zîmbînd și distrat „Din cînd în cînd” și cînd am insistat să spună exact mi-a spus: „Săptămînal”. Adică de șase ori pe săptămîină „dă” filme la sala cîminului și se „plimbă” pînă la gară și a șaptea zi merge la școală sau la uzină.

La Ștefan cel Mare filmele vin pe cale obișnuită: de la raion. Dar ca să înlătore cumva fatalitatea reluațiilor, operatorul Popa Mihai face drumuri cu motoreta prin satele vecine și aduce noutăți. De asta are așa de mulți spectatori. Îl ajută și acțiunile cîminului: recent s-a desfășurat un concurs **Cine știe cîștigă**, pe tema **Filmul românesc**, cu premii în abonamente la spectaco-

secretar de stat au declarat că văd un film (la cinematograful comunei) o dată sau de două ori pe lună. O explicație dată de ei înșiși a fost televizorul.

În schimb, tineretul este pasionat la culme de film. (Să nu credeți că nu sînt și spectatori vîrstnici mari iubitori ai acestei arte: Dincă Oprina de 57 de ani și Pantea Paraschiva de 68 de ani din Ștefan cel Mare sînt cinefili convinse). Și acest tineret ce se infierbîntă în fața unui ecran care îi pune în legătură cu LUMEA reține tot: și subiectul filmului, și problematica lui, și actorii care au jucat, și nu iartă niciodată faptul că la cutare film românesc dialogul nu s-a auzit prea bine din cauza sonorului.

Deși cîteva declarații „cheie” în această privință:

Constantin Ștefan, tractorist din comuna Ștefan cel Mare, 18 ani: „Vin în fiecare seară la cinema, văd un film și de două ori. Mi se pare mie că așa fi înțeleg mai bine. Nu, familia nu prea vine; eu vin împreună cu prietenii. Am vrea cu toții să nu mai fie reluări decît la filmele foarte bune. Visul nostru ar fi să avem cîte o premieră în fiecare seară...”

Aneta Drăghici, bibliotecară în comuna Dragalina, 24 ani: „Sîntem foarte mulțumiți de cinematograful nostru. Avem ecran lat, un aparat bun, iar filmele sînt, în majoritate, bune. Sigur că aprecierile sînt și în funcție de preferințe. Mie, de exemplu, îmi plac filmele de dragoste, dramele, filmele politiste.”

Marian Șerban, activist al Comitetului raional U.T.C. Fetești, 22 de ani: „Văd multe filme și în comunele unde activez — Bărgăganul și Ștefan cel Mare — și la Fetești. La mine cinematograful e o pasiune veche. Merg așa de des și din nevoia de a mă informa și pentru a mă distra. Cred că televizorul nu poate înlocui cinematograful — pe ecranul mare acțiunea e mai antrenantă, e cu totul altceva”.

4 000, 8 000, 10 000 de spectatori pe lună, comune cu tot atîția sau chiar cu mai puțini locuitori. Asta înseamnă că fiecare suflet se duce o dată și ceva pe lună la cinematograful. E foarte importantă această cifră, chiar dacă în mod frecvent rulează filme ca **Cel șapte contra Tebel** sau **Căutătorii de aur din Arkansas**. Dar măcar o dată la trei luni tot poposește în sat „Zorba grecul” sau „Tom Jones”.

Și nu numai de aici decurge valoarea acestei întîlniri permanente a omului cu filmul. Există și celălalt aspect — al obișnuinței, al „întrării în sînge” a fenomenului de cultură, care ajunge să-i fie necesar ca pîinea și ca munca. Și de aceea trebuie făcut totul, ca oamenii, la ora 18, să știe că-i așteaptă, în sala cîminului, „obișnuitul” lor fotoliu de spectator.

M. MUNTEANU

Pieșe într-un act

VALENTIN MUNTEANU:

a doua moarte

Nu există numai o moarte fizică. Există și una morală, o moarte cînd omul deși trăiește, a încetat să existe ca om. Acest adevăr mi-l sugerează titlul, întreaga desfășurare a pieșei lui Valentin Munteanu publicată recent de Casa Centrală a Creației Populare. În final, cînd Bătrînul, personaj principal al pieșei, se impușcă replica restită de Mama (soția lui) cuprinde lapidar și pregnant, ca într-o sinteză, mesajul pieșei: „S-a impușcat de-mulț. Dar abia acum a murit”.

Bătrînul pădurar s-a sinucis într-adevăr de mult, cu peste douăzeci de ani în urmă cînd în perioada războiului a predat nemților un partizan rănit ascuns în casa lui. De atunci a încetat el să existe ca om, ca soț, ca tată în familia lui.

De peste douăzeci de ani, în casa Bătrînului legătura sufletească între membrii familiei s-a destrămat. Soția și fata s-au instrăinat cu totul de el, din clipa trădării. Bătrînul este izolat, se schimbă puține vorbe cu el. A ajuns bătrînul să numere cuvintele și e buuros dacă găsește că l s-au adresat două sau trei cuvinte în plus. El simte că pentru Mama și Fată este un om mort, totuși așteaptă de ani de zile să i se ierte

trădarea. Dar iertarea nu vine, nu poate veni. Căci el a comis nelegiuirea nu din frică sau că ar fi fost supus unor torturi fizice sau morale. A săvîrșit crima fiindcă fata îl lubea pe partizan și acest lucru l-l aruncă în față Mama: „Voi ai s-o dai după șeful ocholului sau după alt domn. Și pentru asta ai dat un om ca pe un copac, ca pe un cîine”...

Apariția în casă a Drumetului, un tînăr soldat rălăcit în pădure, a sergentului și a unui alt camarad, declanșează deznodămîntul. Figura tînărului soldat seamănă cu cea a partizanului. Evenimentele se desfășoară de acum intens și rapid, confruntarea personajelor se face fără menajamente. Și în ciocnirea între Mamă și Fată pe de o parte și Bătrînul pe de altă parte acesta își dă seama că va fi definitiv înfrînt, că adevărul și viața au legile lor severe. Nu mai poate minți pe nimeni, nici pe el însuși. Își dă singur sentința și se impușcă.

Prin conținutul și nivelul artistic la care este realizată, piesa **A doua moarte** este o lucrare dramatică valoroasă, cu o puternică influență educativă. De aceea am dori s-o întîlmim pe cît mai multe scene ale cîminelor culturale.

I. R.

DOCUMENTELE PLENAREI C.C. AL P.C.R. ÎN DEZBATERE

PERSPECTIVA SATULUI COOPERATIVIZAT

(Urmare din pag. 1)

teze activitatea spre acele sectoare care dispun de cele mai favorabile condiții de dezvoltare. Am ajuns într-un asemenea stadiu de dezvoltare când orientarea producției va trebui astfel realizată încît producția marfă, atât vegetală cit și animală, să fie concentrată în zone și cooperative care an de an realizează producții mari și constante, urmînd ca acele culturi și specii de animale care nu dau producții la nivelul unei rentabilități superioare să fie menținute la proporții scăzute, numai pentru asigurarea nevoilor proprii de consum a membrilor cooperatori. Numai o astfel de orientare va da posibilitatea dezvoltării rapide a tuturor cooperativelor. Aceasta este pe deplin posibil în condițiile în care fiecare cooperativă își are pentru prima dată planul ei cincinal, care prevede orientarea de ansamblu a activității, nivelul producțiilor și livrărilor.

În cadrul măsurilor preconizate pentru sistematizarea satelor Plenara Comitetului Central pune un accent

deosebit pe necesitatea extinderii activităților anexe și a prestărilor de servicii în cooperativele agricole, pe înființarea în cooperative a unor unități pentru industrializarea și semiindustrializarea produselor agricole, precum și pe dezvoltarea industriei casnice la domiciliu în mediul sătesc. Deoarece în cooperativele agricole activitățile anexe ca și prestările de servicii către populație sînt foarte slab dezvoltate, uniunilor cooperatiste le revine sarcina să îndrume consiliile de conducere pentru extinderea pe toate căile a secțiilor producătoare de materiale de construcții din resurse locale (var, cărămidă, țigle, olane etc.), a atelierelor de împletitură din nuiele, papură, pănusi de porumb; a diferitelor obiecte de artizanat și a altor activități de acest fel a căror gamă este foarte variată și pentru care se găsește materie primă în marea majoritate a cooperativelor. Aceasta cere studierea atentă a posibilităților existente în fiecare cooperativă, luîndu-se măsuri pentru crearea condițiilor favorabile dez-

voltării micii industrii, a meseriilor și a altor activități productive și de deservire.

În sfîrșit, o problemă de mare importanță pentru realizarea măsurilor preconizate de conducerea partidului în vederea sistematizării localităților rurale o constituie investițiile din agricultură. Numeroasele construcții și alte lucrări de investiții care se realizează în cooperativele agricole din fonduri proprii ca și din credite (construcții agrozootehnice, amenajări pentru irigații, electrificări, alimentări cu apă, planșății de vii și pomi etc.) trebuie să-și găsească amplasamentul corespunzător în cadrul planului general de sistematizare a comunelor și satelor. O sarcină de prim ordin este orientarea investițiilor spre obiective productive care să asigure amortizarea acestora într-un timp scurt, precum și realizarea tuturor lucrărilor în termenul prevăzut. Este imperios necesară înlăturarea practicii folosite de unele cooperative agricole care execută construcții agrozootehnice fără să întocmească

schife de amplasament, ori construiesc obiective pe terenuri improprii, la distanțe mari de surse de apă și energie electrică, folosind la executarea construcțiilor materiale de slabă rezistență.

După cum subliniază Documentele Plenarei Comitetului Central, sistematizarea satelor este o acțiune de amploare deosebită, cu adevărat consecințe în viața tuturor localităților rurale și de aceea ea impune pregătiri temeinice și complexe care cer aportul conjugat al tuturor organelor centrale și locale, al tuturor oamenilor muncii.

Activitatea uniunilor devine cu atât mai fructuoasă cu cît ele sînt mai strîns legate de cooperativele agricole, le stimulează inițiativa, dîndu-le un ajutor concret, operativ și multilateral. Criteriul de apreciere a eficienței activității noastre îl constituie rezultatele obținute în consolidarea economică a cooperativelor, în creșterea bunei stări a țărănimii, în sporirea aportului agriculturii cooperatiste la progresul general al patriei.

Teritoriul și problemele sistematizării

Orice obiectiv sau dotare cu care se echipează un sat cere mai întii un amplasament. Cînd ridică o nouă construcție oamenii sînt animați de intenția de a face lucrul acesta cît mai bine. Adică poziția ei să fie bine aleasă, și mai ales să nu se facă risipă de teren. Cu toate acestea adesea se întîmplă ca după o perioadă de utilizare să apară neajunsurile. De fiecare dată cauza este aceeași: lipsa simțului de perspectivă, judecarea sumară a condițiilor specifice localității respective etc. În cele de față mă voi opri îndeosebi la factorii teren și sistematizare și la influența reciprocă dintre ele.

În raion se desfășoară de aproape 3 ani o acțiune de zonare și specializare a producției agricole în care se ține seama de factorii pămînt, apropierea de centrele industriale, climă și tradiția unor culturi. Cooperativele agricole din jurul orașului, Brătășani, Tîrgșorul Vechi, Cornești și altele se specializează în legumicultură și zootehnie. La Albești, Gherghița, Ciupelnița unde tradițională e cultura sfeclei de zahăr s-au repartizat suprafețe mai mari acestei culturi. În toate cazurile specializarea a dus la mărirea producției și a veniturilor. Oamenii și-au sporit preocuparea, forța de muncă e mai bine utilizată.

Pămîntul are resurse nelimitate. O dovedesc producțiile de la care am plecat acum 10 ani și cele la care am ajuns

astăzi. Bine utilizate aceste resurse pot împinge și mai sus nivelul actual al producțiilor. S-au întreprins cu ajutorul Uniunii C.A.P. acțiuni menite să asigure o mai bună folosire a fondului funciar.

În clipa de față mai persistă încă unele situații nefirești și în sectoarele zootehnice ale unor unități. Avem unități (ca C.A.P. Brătășanca) care cresc oi deși n-au pășune. Organizarea viitoarelor rețele de localități dă o rezolvare științifică a așezării fermelor și bazei furajere. Încă de pe acum s-au amenajat pășuni model la Albești, Drăgănești, Dărmănești, comune cu o putere economică mare, care vor fi în cadrul sistematizării centrele unor grupe de localități. (Mai multe unități vor putea efectua pășunatul pe pășunile care au fost de pe acum renivelate, reinsămîntate și fertilizate).

Cum orice proiect privind sistematizarea se materializează pe sol se pune problema ce fel de teren destinăm amplasării obiectivelor în construcție. Mai sînt unele sfaturi populare și cooperative agricole care au prostul obicei să aloce pentru construcții din terenul bun pentru agricultură. E necesară, în general, o mai profundă și mai responsabilă chibzuință atunci cînd se fixează locul viitoarei clădiri.

Dezvoltarea armonioasă a tuturor localităților este influențată în cel mai înalt grad de vecinătatea unor o-

biective industriale. Aș spune că în clipa cînd într-o zonă a început să funcționeze un astfel de obiectiv atmosfera satului se înviorează, viața lui capătă alt puls. Dar cum orice întreprindere ocupă inevitabil prin instalarea ei o suprafață de pămînt, se impune și aici respectarea unor norme. Adică nu așa cum a făcut Întreprinderea de foraje și alimentări cu apă („I.F.A.”) București care executînd forări de puțuri de mare capacitate pentru o întreprindere industrială, ne-a inundat aproape 45 de hectare de teren. De pe terenul acesta C.A.P. Șirna recolta în mod obișnuit 3200 kg. porumb boabe la ha.

Conviețuirea pe același teren sau vatră de sat a unor unități diferite implică colaborarea și un interes egal față de înfățișarea comunei care-i adăpostește.

Cred că așa trebuie să se întimple peste tot dacă ne e drag pămîntul acesta pe care-l muncim și care ne răsplătește cu atîta generozitate. În perspectiva viitoarei sistematizări principiile acestea de etică cetățenească trebuie să funcționeze cu mai mare putere ca oricînd.

Ing. ag. MARIN DINU
vicepreședinte al
Consiliului Agricol
raional — Ploiești

Laboratorul agricol al C.A.P. Bucov, regiunea Ploiești

La căminele culturale din raionul PITEȘTI

Principiile cu privire la îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale a României și sistematizarea localităților rurale adoptate de recenta plenară

a C.C. al P.C.R. au fost întîmpinate cu viu interes și în satele raionului Pitești. Cîte mai întii în presa centrală și locală, documentele Plenarei sînt dezbătute în prezent în adunări obștesci organizate în toate căminele culturale. Sute de cadre didactice și alți intelectuali ce fac parte din colectivele de conferențieri prezintă expuneri, dau răspunsuri pentru ca măsurile adoptate să fie înțelese de către fiecare locuitor.

Pornind de la scopul proiectului de măsuri care va duce la sistematizarea localităților rurale, la creșterea puterii economice a comunei, la dotarea și echiparea ei cu clădiri de interes social și cultural, vorbitorii au făcut referiri, cum era și firesc, și la localitățile în care trăiesc și muncesc. Dobrogostea, spre exemplu, este o comună așezată pe traseul turistic Pitești — Curtea de Argeș și e formată din patru sate însumînd în prezent peste 2500 de lo-

cători. Aici există o cooperativă agricolă, o fermă de stat și mai multe unități social-economice ca: două școli generale de 8 ani, un dispensar uman și unul veterinar, magazin universal, întreprindere de panificație, Casa agromului, Balastiera Borlești, un sector de exploatare a lemnului etc. Locuitorii comunei văd însă dezvoltarea comunei în perspectivă, orientîndu-se și după așezarea pe axul turistic amîntit a zonei bogate în plantații de conifere și arbori de esență tare. Petre Iliu, președintele sfatului popular, Florian Guțulescu, directorul școlii generale din satul Merișani, gospodarul Constantin A. Constantin și alții au vorbit despre construcții, despre tradiția locală și nota de urbanism, despre apropierea și deci utilizarea Argeșului în irigarea unei mari suprafețe de teren, despre amplasarea construcțiilor de interes comun și folosirea judicioasă a terenului destinat acestora.

Dezbaterea Documentelor în adunările obștesci prilejuește observații interesante și în ceea ce privește gospodărirea mai chibzuită a fondului funciar. 80 de hectare ocupate cu construcțiile de folos obștesc, alte 240 hectare terenuri neproductive (drumuri inutile, vaduri, riuri) nepuse încă în valoare, iată stări de lucruri care preocupă pe locuitori. Acțiunea de sistematizare a localităților rurale ar putea face ca Dobrogostea să cuprindă 7000 locuitori, un adevărat centru economic, la răscrucea drumului între Pitești și Curtea de Argeș, cu căi de acces asfaltate și pietruite, cu perspectiva construirii unor vile pentru odihnă și recreere în trei panche. În alte localități vor fi puse în valoare însemnate rezerve locale.

GH. CRUCEANĂ
economist, Pitești

FILE DIN ISTORIA PATRIEI

Constantin Brâncoveanu

„Dumneavoastra m-ați pohtit și m-ați pus domn în vreme de aceste tulburate, înconjurate de oști și de vrăjmași... Dacă pohtiti toți, mi-e voia și mie”.

Aceste înțelepte cuvinte le-a rostit, la suirea sa pe tron, domnitorul Constantin Brâncoveanu, strănepot al bătrînului Matei Vodă Basarab.

Era în vreme de răstriește, cînd țara era amenințată nu numai de expansiunea Turciei, ci și de tendințele de cotopire ale Austriei și Poloniei, tendințe care s-au întărit în timpul domniei lui Brâncoveanu. I-a trebuit, deci, multă abilitate diplomatică și multă stăruință, ca să poată feri țara de o nouă cotopire, ținîndu-se la domnie 25 de ani. Patriotismul lui Constantin Brâncoveanu a creat o frumoasă legendă, căci a preferat să-și vadă coconii uciși și să moară jupuit de viu, la Istanbul, decît să-și vindă țara.

Tot așa de frumos a fost exemplul lui Constantin Brâncoveanu și în așezarea treburilor interne ale țării sale. La British Museum din Londra se află și azi originalul unei hărți întocmită și tipărită la Padova în anul 1700 de stolnicul Constantin Cantacuzino. Pe această hartă sînt înscrise, între altele, și unele centre viticole existente în Muntenia, care pe vremea domniei lui Brâncoveanu au căpătat o mare dezvoltare. E vorba de Cernătești (Valea Călugărească), Greaca (lingă Oltenița), Rîmnic, Pitești și altele. Tot în acea perioadă s-a dat mare însemnătate exploatareii minieră. La Baia de Aramă au fost introduse sisteme noi, superioare, de extragere și de prelucrare a minereului. La Baia de Fier, metodele de exploatare erau la nivelul celor folosite în țările cu o industrie minieră mai înaintată.

În vremea lui Brâncoveanu au cunoscut mare înflorire și alte sectoare importante: creșterea animalelor, cultura cerealelor — mai ales a porumbului care fusese introdus în locurile noastre spre sfîrșitul secolului al XVII-lea; comerțul și anumite meșteșuguri. Oamenii de condei ai acelei epoci au descris, adesea, tirgulurile care au avut loc în unele orașe ale Munteniei, arătînd măreția acestor tirguri la care participau numeroși negustori veniți de peste hotare.

Marile hanuri din București și Craiova participau și ele din plin la activitatea comercială a țării.

Domnia lui Brâncoveanu a strălucit însă prin dezvoltarea culturii naționale, creșterea adevărată a epocii culturale-artistice. Urmind linia marilor săi înaintași, Neagoe și Matei Basarab, Constantin Brâncoveanu a dat o importanță deosebită muncii de ridicare culturală a țării. În vremea lui au fost înființate numeroase școli și tipografii, s-au ridicat palate și lăcașuri bisericești. Măiestria cu care au fost lucrate aceste clădiri a rămas multă vreme neîntrecută. În epoca lui Brâncoveanu s-au cules toate activitățile artistice a poporului român, datorate de-a lungul veacurilor, de șlefuire și ciopîire a pietrei și de lucrare a lemnului, de răscacire a firului de lînă țesut adesea împreună cu cel de aur. Ceramica din acea epocă ajunsese și ea la o stare înfloritoare.

Brâncoveanu a înființat, la 1695, Academia de la Sf. Sava, școală domnească de cel mai înalt grad în acea vreme, din a cărei dezvoltare a rezultat mai tîrziu Universitatea din București. Tiparul, destul de apărut în Țara Românească încă din secolul al XVI-lea, a cunoscut o adevărată glorie în timpul domniei lui Brâncoveanu, cînd au fost tipărite multe cărți românești. Sub ocrotirea acestui tubitor de frumos au lucrat marii cîntăreți ai vremii Constantin Cantacuzino — stolnicul, mitropolitul Antim Ivireanul și Mitrofan, episcop al Buzăului. Din acea vreme ne-au rămas cărți valoroase cum ar fi: Cronica Cantacuzinilor și cronică Bălenilor, „Istoria Țării Românești” precum și „Varlaam și Ioana” — roman popular, „Războiul Troadei” și „Alexandria”, „Esopia”, „Floarea darurilor” și „Didachiile” în limba română, precum și o serie de alte tipări-turi în limbile greacă, slavonă, turcă, greco-arabă etc.

Mulți ani s-a lucrat la traducerea în limba română a Bibliei, traducere care s-a început încă din vremea domniei lui Șerban Cantacuzino, continuînd și sub Brâncoveanu. Cuprinzînd circa 1 000 de pagini, această biblie constituie un document important, înfățișîndu-ne o limbă perfect încheiată, înzestrată cu o mare capacitate de expresie, calități care i-au asigurat o largă circulație nu numai în Țara Românească, ci și în Moldova și Transilvania, peste 200 de ani — pînă la tipărirea unei noi versiuni românești, semnată de scriitorul Gala Galaction.

În întregul ei, arta aplicată în Țara Românească în epoca lui Brâncoveanu a reprezentat o împletire a elementelor specifice naționale cu elemente noi, inspirate de arta altor popoare. Stilul brîncovenesc era un rezultat al contopirii dintre stilul bizantin, venețian și cel românesc.

Întreaga activitate a domnitorului, Constantin Brâncoveanu a fost pusă în slujba binelui, a progresului țării, și spre apărarea ființei naționale. Domnia lui a fost scurtă dar plină de roade. Sultatul imperiului otoman l-a ucis pe domnitor și pe fiii lui. Dar faptele au rămas mărturie de veacuri și exemplu de înalt patriotism pentru sute și mii de generații. Ele vor fi păstrate cu respectul aducerii aminte, în cartea marilor epoci din istoria neamului românesc.

ROMEO CREȚU

Formația de fluierași a căminului cultural Paltin, raionul Focșani

FINALA CELUI DE AL VIII-lea CONCURS

Secvențe dobrogene

• Formațiile fruntașe în fazele intercomunale, raionale și regionale au dat în perioada concursului peste 6 000 de spectatori vizionate de mai mult de un milion de spectatori.

• O excepție fericită la constatarea generală că multe coruri s-au transformat în grupuri vocale: la Corul grupului vocal de fete a devenit cor și încă unul masiv; el numără peste 70 de componente.

• Cel mai tînăr artist amator al fazei: Sorin Rada, cinci ani și jumătate. Este membru de bază al brigăzii din Comana unde joacă alături de părinții lui: profesoara Maria Rada și directorul de școală Alexandru Rada.

• Cea mai numeroasă familie prezentă în concurs: familia lui Ion Sin (Făgărașul Nou). Dintre cei 10 copii, trei sînt în echipă, iar dintre nenumărații nepoți, șapte bat pasul alături de bunici (căci și soția lui Sin este dansatoare cu vechime).

• Sufletul grupului de fluierași din Negureni este un om îndrăgostit pe viață de muzică, de artă. Se numește Gheorghe Petcu, contabil la C.A.P.-ul din comună.

• Una din cele mai recente așezări sătești (datează din secolul al XIX-lea), Măreni, a fost ridicată de argeșenii care au coborît la vale. Dansurile aduse de acasă — Rața, Crăițele — s-au topit sub soarele dobrogean și alte tipare — ale specificului local — le-au dat înfățișări noi. Coregrafii specialiști nu mai recunosc decît cu greutate izvoarele argeșene.

• O măsură binevenită a Casei de creație și a Comitetului de Cultură și Artă: pentru permanentizarea și continuarea muncii artistice se organizează, în fiecare vară, ansambluri folclorice care dau, în medie, cite 16 spectacole. Centrele unde evoluează sînt două: Constanța cu localitățile de pe litoral și Tulcea.

Brigada artistică a căminului

O DOIN
ȘI O
CADÎ-
NEASCA

Faza dobrogeană a fost și ea, ca și celelalte, o sărbătoare a artei. Am văzut înaintea noastră formații noi, s-au întîlnit și orașul, în aceeași desăvîșire de cîntec și dans, ca în trecut, o dată mai plină de forță spirituală a poporului nostru, păstrată neatinsă de lungul vremurilor, ca să nească acum, omagiind prezentul, în noi și noi viitoare bucurii.

Dacă Maramureșul și-a coborît din trecut universuri închise, născute din virtutea tulburărilor de la războaie, Dobrogea, în schimb, păstrată neatinsă de timp, la răscrucea veacurilor, cu toate secolele care s-au perindat pe ea, a rămas românească și aici au rămas felurile de muzică, care, pînă la urmă, au intrat în marea largă și fiecare a destinului românesc a venit cu darurile sale și s-au supt în tradiții după tradiții, pînă la urmă, ca și oamenii, le cerebrou, în același folcloric. În Maramureș și în Dobrogea, în Apuseni și în gării, obiceiurile au văditelor de ani, ele coboară la dacii liberi sau de la în Dobrogea însă tradițiile născu acum, sînt de fapt și rădăcini laolaltă, din înflorind ziua de azi, din cini izvorînd ziua de m

Din an în an, ținutul Dunării și Mării își învântește în urmă istoria, ca și a faptelor, o istorie a zilelor, o istorie a belșugului istorie a personalității. În menea istorie se află satul în pasul des și al celor patru soliști din șul Nou. O asemenea respirație al dansului grăbmeșor al rîmnicului lor numea „Una la două” sala, fixată, i-a simțit

oamenii, oamenii de pe
 saune s-au încălzit, și peste rin-
 turile liniștite pînă atunci a
 recut neastîmpărul unui frea-
 năt. Cînd a intrat în scenă Ion
 în, aducînd pe lingă anii lui
 ei 63 și vîrsta strămoșilor
 care l-au învățat să joace așa
 cum juca, parcă s-a deschis o
 ereastră spre stepă, spre mare,
 pre nisipurile nedomolite și
 pre vînturi... Și-au mai venit
 o dată pe scenă dansatorii din
 făgărașul Nou, primiți, de
 data aceasta, ca niște vechi
 prieteni, cu zîmbete și cu a-
 blauze. Și au încheiat acolo o
 oră ca acasă, în care tot
 aștrînii au fost sufletul și vi-
 eșia-și. Ca la horă au jucat
 cooperatorii din Mereni cu
 Suita de dansuri locale, pu-
 îndu-i în față, la loc de cîns-
 pe, pe cei opt bătrîni ai lor.
 Stepa dobrogeană și-a cîntat
 dorurile prin cavalele și
 uierile celor din Negureni și
 iculișel. De la Niculișel au
 bborît, lăsîndu-și turmele, cei
 ei ciobani — Paraschiv Sul-
 in, Marin Bilea și Ion Cor-
 on — să ne zică și nouă din
 aval o deznă, o sîrbă și o ca-
 nească. Melodia răscolitoare
 cîmpiei de dincolo de Dună-
 o răsunat în sîrba și cînte-
 el bătrînesc al fluierașilor din
 egureni, meșteri mari ai cîn-
 cului și meșteri la fel de mari
 făurirea instrumentelor lor
 armecate. Ei au adus în spec-
 col comoara folclorului de
 tasă, de acolo unde s-au
 ascut urăturile și colindele
 estite în toată regiunea.
 Darurile de joc și de cîntec
 Dobrogei au venit în fața
 rului și a spectatorilor, pur-
 te de corul armonios și cu-
 t al fetelor din Cobadin, de
 numitul taraf din Babadag,
 e cavalgii din Isaccea, de
 zdrăvanii brigăzii artistice
 n Comana, de vocea caldă
 solistului Dumitru Carami-
 u din comuna M. Kogălni-
 anu, de glasurile cristaline
 e mîndruțelor din Hirsova.
 Sînt cîteva din cele 850 de
 rmații și cîțiva din cei 1500
 artiști amatori ai regiunii.
 Sînt cei mai buni, cei care au
 put să găsească în sîpetele
 amintiri ale bătrînilor lor
 onedele de aur ale frumu-
 Ńii, cei care s-au străduit, ani
 regi, să le dea nouă strălu-
 re, prețuindu-le din nou, în
 mina cea adevărată a zile-
 r noastre.

MARILENA VULPE

Cred în Partid

Cîntec și fulger și gestul ascuns
 Ce-am moștenit din moși strămoși, în vise,
 Dorite doine, aripi larg deschise,
 Și iezeri de lumină nu-s de-ajuns
 Sperața mea-n Partid să mi-o arate,
 Și crezul meu în el! Mai sfînt ca-n toate!

Partidul mi-a dat dragostea să ard
 Pentru popor! Superbă nemurire:
 De muzici, imnuri-rugi și fericire!
 Străluminat, port sînge din stîndard:
 Sperața mea-n Partid să mi-o arate
 Și crezul meu în el! Mai sfînt ca-n toate!

Sînt fiu-al României Socialiste,
 Eterul ei, dogoarea ei și focul!
 La vară, cînd înfloare busuiocul
 Cu lacrimi l-o-i uda, ca să reziste
 Sperața mea-n Partid s-arate
 Și crezul meu în el! Mai sfînt ca-n toate!

Sînt muzica-nvălînd această eră,
 Și crezul în Partid l-am cîștigat
 Cu moșii și strămoșii sînd la sfat,
 Cu tot ce-i minunat pe-acastă teră!
 Sperața mea-n Partid, ca să arate
 Și crezul meu în el! Mai sfînt ca-n toate!

Căci ce-i Partidul, dacă nu părinții
 Care-au visat, ca să trăiască-n noi?
 — O viață demnă, creangă de altoi —
 Sperața asta, nu, nu ne-o dau sfinții
 Și crezul în Partid va să ne-arate
 Tăria lui din noi, fără de moarte!

TRAIAN IANCU

PE SCENA DIN GALAȚI

Este desigur dificil — și pe
 deasupra riscant — a opina la
 modul categoric, dînd even-
 tual calificative, asupra uneia
 sau alteia dintre regiunile
 participante, cu formații arti-
 stice ce se vor prestigioase,
 la finala acestui Concurs. Cu
 toate acestea, toți cei care au
 vizionat echipele artistice ale
 regiunii Galați, aduse, cu trei
 ani în urmă, pe scenele concu-
 rsului precedent (respectiv
 cel de-al VII-lea) și care, în a-
 același timp au avut posibili-
 tatea să urmărească și specta-

colul formațiilor prezentate de
 aceeași regiune la cel de al
 VIII-lea Concurs — au semna-
 lat la modul unanim o creștere,
 sub raportul calității artistice
 mai ales, a acestora din urmă.

Faptul se explică, poate, și
 prin creșterea exigenței celor
 care au selecționat formațiile
 pentru faza finală, dar poate,
 mai sigur, prin creșterea gustu-
 lui artistic al interpreților și a
 dorinței lor legitime de a adu-
 ce un plus calitativ față de e-
 voluțiile artistice anterioare.

Am vrea să insistăm mai
 puțin asupra unor colective
 artistice de tradiție — între
 care am cita, de pildă, dansa-
 torii și buciumașii căminului
 cultural din Spulber-Focșani,
 sau corul bărbătesc al sindi-
 catului Combinatului de ce-
 luloză și hîrtie Brăila — și
 am da înțietate aici unor for-
 mații mai tinere dar care s-au
 impus prin tehnica interpretă-
 rii unui repertoriu adecvat.
 Mă refer, mai precis, la for-
 mația de fluierași a căminului
 cultural Paltin-Focșani cu sui-
 ta de melodii vrîncenesti, la
 formația de dansuri populare
 a sindicatului Combinatului de
 industrializarea lemnului —
 Brăila sau la spectacolul de
 estradă — prezentat fragmen-
 tar — al sindicatului Șantieru-
 lui naval Galați, cu titlul „Mo-
 zaicul tinereții”.

Doresc să elogiez intenția —
 și desigur nu numai intenția
 — alcătuirii spectacolului
 atît de plastic al brigăzii arti-
 stice a căminului cultural
 Romanu-Brăila care în „Soa-
 cra cu trei nurori” s-au stră-
 duit să dea o replică, în con-
 temporaneitate, binecunoscutei
 povestiri de proveniență fol-
 clorică. Faptul este cu atît
 mai lăudabil cu cît textul (care
 cere virtuți complementare) a
 fost interpretat de un colec-
 tiv talentat, cu reală priză la
 public.

Mă simt obligat în încheiere
 să fac o ultimă mărturisire
 care — spre regretul meu —
 dezavantajează pe gălățeni.
 Este vorba de o lipsă a in-
 vestigației mai aprofundate în
 zăcămintele bogate ale folclo-
 rului vrîncenesc — și nu nu-
 mai vrîncenesc — zăcăminte
 care constituie o parte din
 zestrea spirituală a poporului
 nostru. Căci într-adevăr: se
 se poate considera satisfacție
 deplină numai văzînd cîteva
 dansuri tradiționale din Vran-
 cea și ascultînd pe aceiași de
 mult cunoscuți buciumași?

IOAN MEIȚOIU
 șeful serviciului de literatură
 al Casei Centrale a Creației
 Populare

Cu binele cununați

Foaie verde griu mărunț,
 De-am avut, de n-am avut,
 Pe la boieri n-am cerut
 Și-am trăit cum am putut;
 C-așa fu inima mea
 Să n-acir *) la ăl de-avea
 Numa' la-l d-un rînd cu mine
 Ăl de-mi știa doru bine
 Că și doru mi-a fost dor,
 Ca și para arzător,
 Să văd satu înflorit

*) Să nu cer

De lumină licărind;
 Să văd becuri în șirag
 De departe pînă-n prag.
 Lele verde mărgărit
 Vezi, doru mi s-a-implinit,
 Mi s-a-implinit doru bine
 Că frații de prin uzine
 S-au pornit la sat incoace,
 Cu lumină să-l îmbrace,
 Cu lumină de pe fir,
 S-o privesc și să mă mir!

(Regiunea București)

VORBE DIN POPOR ȘI TÎLCURILE LOR

Fără îndoială, expresia aceas-
 ta: a intra la apă a circulat
 întii, cu înțelesul pe care, de
 altfel, și l-a păstrat și astăzi —
 acela privitor la faptul că o rufă
 sau o haină, după ce se spală în
 apă, capătă dimensiuni mai mici.
 Același înțeles îl are și „vorba”:
 a intra la apă a dobîndit, cu
 vremea, și un al doilea sens,
 dezvoltat — firește — din cel
 dintii. El nu se mai referă la
 unele țesături sau vestimente care,
 o dată spalate în apă, se mai
 micșorează, ci, de astă dată, la
 oameni, pentru a desemna starea
 neplăcută, grea, a unei persoane
 oarecare.

Cînd spunem despre cineva că
 a intrat sau va intra la apă, co-
 municăm ideea că acea persoană
 are ori va avea de suportat o
 situație împovărătoare, fie fizi-
 cește, fie moralmente și chiar —
 în același timp — din amîndouă
 punctele de vedere.

Credem că nu mai este nevoie
 să recurgem la exemplele pe care
 le oferă, din plin, operele scrii-
 torilor noștri, pentru a ilustra
 ambele sensuri ale expresiei aci
 în discuție. Trebuie să adăugăm
 numai că numeroase sînt cazurile
 în care „vorba” este folosită
 pentru cel de-al doilea înțeles
 al ei.

Merită totuși să ne oprim la un

exemplu, în care expresia devine
 utilă și într-un sens și în celăl-
 talt. Este vorba de acel pasaj
 în care I. L. Caragiale, schițînd
 (a se vedea povestirea Două lo-
 turi) portretul personajului prin-
 cipal (Lefter) ajuns într-o stare
 jalnică, după anii trecuți de la
 nefericita întimplare a unei
 confuzii, scrie: „...într-un timp,
 colo departe, în haosul zgomotos
 al Bucureștilor, trecătorii puteau
 vedea un moșneguț micuț, intrat
 la apă și scofilit, plimbîndu-se
 liniștit, cu acea liniște a mării,
 care, potolită în sfîrșit, vrea să se
 odihnească, după zbuciumul unui
 năprasnic uragan”.

Lărgind, cu măiestrie, primul
 înțeles al expresiei — acela care,
 îndobîște, se aplică la țesături
 sau la obiecte de îmbrăcăminte
 — și punîndu-l, de astă dată, în
 leagănă cu o ființă omenească,
 marele nostru scriitor izbutește
 să redea prin „intrat la apă”
 imaginea fizică a unui moșneguț
 micuț, dar și pe cea morală —
 grea — ogîndită, de altfel, și în
 epitetul scofilit.

Exemplul este — socotim —
 încă o dovadă a capacității de
 caracterizare pe care o poate avea
 o expresie populară, atunci cînd
 ea intră pe mîna unui meșter al
 condeiului.

N. MIHAESCU

...nu, raionul Brăila

ARBORI— monumente ale naturii

Comisia Monumentelor Naturii din țara noastră a identificat și pus sub protecție o serie de arbori monumentali. Prin bunăvoința prof. Valeriu Pușcariu, am primit o listă cuprinzând date referitoare la un număr de 15 astfel de arbori, din care citez cei care mi s-au părut mai interesanți.

● **Stejarul haiducului Ghiță Cătănușă**, aflați în pădurea de lângă comuna Grădinar, raionul Videle, regiunea București, ating înălțimea de 35 metri. Trunchiul lor ajunge la aproape 2 metri în diametru. Ei sunt socotiți în vîrstă de circa 400 ani.

● **Stejarul aflat în parcul castelului din comuna Petriș** (raionul Lipova-Banat). Este înalt de 30 metri, iar trunchiul măsoară peste 2 metri în diametru; vîrsta lui: circa 450 ani.

● **Gorunul lui Nichita** din orașul Alud, (regiunea Cluj), măsoară 32 m. înălțime, iar diametrul trunchiului este de 2 metri. El are vîrsta de peste 350 ani.

● **Stejarul lui Iancu**, aflat în parcul cel nou al orașului Blaj. Are înălțimea de 19 metri; diametrul trunchiului este de 1,85 m, iar diametrul coroanei (susținută de 34 brațe) are 24 metri. Vîrsta aproximativă este de 500 ani; el este foarte sănătos.

Sub acest copac au avut loc convorbirile și a fost semnat „Tratatul de la Blaj” din 1887, prin care s-a hotărît trecerea Transilvaniei sub stăpînire Austriei. Același copac a fost și martorul eveni-

mentelor din 1848. Tot aci a fost văzut în ultimii ani ai vieții — cit timp a stat la curtea fostului mitropolit — Avram Iancu cîntînd din fluier.

● **Stejarul din livada de la Crăcăunelul de Jos**, aparținînd Stațiunii experimentale viticole Blaj. Măsoară 18 metri înălțime și are diametrul trunchiului de 1,83 metri. Diametrul coroanei este de 25 metri iar vîrsta copacului socotită la 500 ani.

● **Fagul uriaș zis „al împăratului”** din Lupșa, (Valea Arieșului-Transilvania), despre care a scris recent ziarul România Liberă (nr. 6979), se deosebește de celelalte foioase prin faptul că nu-și scutură frunzișul toamna, rămînînd peste iarnă de culoare roșie, de unde și denumirea de „fagul roșu”.

Legenda spune că sub coroana lui au avut moții sfat cu „Horea împăratul” în 1784.

● **Plopul uriaș de la Răfăila** (raionul Negrești-Iași). Măsoară 30 metri înălțime, cu diametrul trunchiului de 4,30 m. Este în vîrstă de 500 ani și foarte sănătos.

● **Frasinul din comuna Steierdorf** (raionul Oravița-Banat). Are înălțimea de 20 metri și diametrul trunchiului de 1,30 m. Este socotit ca avînd vîrsta de peste 500 ani.

● **Tisa din parcul comunei Ineu** (regiunea Crișana). Are înălțimea de arbust, care crește pe creste înalte de munte, avînd dimensiuni normal reduse; atinge înălțimea de 15 metri, iar diametrul trunchiului de 52 cm. Este în vîrstă de peste 500 ani.

Despre acești arbori venerabili și măreți, populația trebuie bine informată, pentru a respecta astfel de monumente, ferindu-le de răufăcătorii care le-ar mutila și care sînt la fel de vinovați ca braconierii care distrug speciile rare de animale, în neputință de a se apăra.

Tineretul, mai ales, este necesar să fie educat în grija de a proteja podoabele naturii, de care neamul întreg e mîndru, ele fiind darul pămîntului pe care s-a zămislit neamul nostru românesc. Ele au trăit alături de strămoșii noștri, au fost hotare de pămînturi, umbră au fost sfaturi, judecăți, petreceri și locuri de priveghe în vremuri de teodorie.

I. C. TEODORESCU
Profesor emerit

„Stejarul lui Iancu” din Blaj

MAGAZIN

Cum putem grăbi înflorirea unor plante?

Un buchet de lăcrămioare sau o ramură de liliac cu flori în mijlocul iernii ori un buchet de frizantă în mijlocul verii ne produc, fără îndoială, multe bucurii. În mod obișnuit, însă, acestea nu înfloresc în timpul iernii, avînd anumite perioade ale anului în care ne detectează cu florile lor. Se pune întrebarea dacă le putem grăbi înflorirea după voia noastră? Răspunsul este afirmativ.

Grăbirea înfloririi unor plante în timpul iernii sau în timpul verii poate

fi realizată cu succes dacă se folosesc anumite procedee. Astfel, pentru a grăbi înfloritul lăcrămioarelor iarna, se folosesc eterul Rizomii (tulpina se terane, lipsite de clorofilă și cu frunziș rudimentare, în formă de solzi) acestei plante se eterizează. În acest scop, ei se pun sub un clopot de sticlă în care se introduce puțin eter (0,5 cm.c. la litrul de aer) se ține 24 de ore. După eterizare se lasă încă 24 de ore pentru a se aerisi bine rizomii și apoi se plantează în ghivece care se ține într-o cameră nu prea caldă. Din rizomii tratați vor rezulta plante care înfloresc cu aproximativ trei săptămîni mai devreme decît cele provenite din rizomii netratați.

Pentru provocarea înfloritului ramurilor de liliac, iarna, în luna ianuarie, se iau ramuri și se introduc într-o baie caldă, cu temperatura de 35—39° C, în care se ține 9—12 ore. După tratament, ramurile se așază cu baza într-un vas de apă și se ține la temperatura camerei la lumină slabă. Ramurile tratate înfloresc cu aproximativ două săptămîni mai devreme decît cele netratate. Menționăm că grăbirea înfloritului ramurilor de liliac sau a altor ramuri de plante ornamentale nu poate fi provocată decât dacă ramurile au trecut o bună bucată de vreme prin frigul iernii.

Crizantemele — plante care normal înfloresc în luna octombrie, cînd zilele sînt scurte — le putem face să înflorescă și în timpul verii, cînd zilele sînt lungi. În acest scop, începînd cu primele zile ale lunii iunie, plantele care au reușit să atingă o înălțime oarecare (ele se plantează primăvara) oprimăm timp de 25 de zile în șir numai cîte 8 ore de lumină pe zi. Pentru aceasta, ele se acoperă, începînd cu primele ore de după-amiază, cu pînză sau hîrtie neagră și se ține așa pînă la venirea nopții. Cînd se apropie timpul de întrerupere a tratamentului se constată că plantele fac muguri floriferi care după încetarea tratamentului cresc rapid și înfloresc în primele zile ale lunii.

Prof. dr. doc. H. CHIRILEI
Institutul agronomic „N. Bălcescu”
București

ȘTIAȚI CĂ...

...pe fluviul Rin din R. F. a Germaniei a început construirea celui mai lung pod din Europa care va avea o lungime de 1800 m și o înălțime de 65 m. deasupra apei?

...cea mai mare perla din lume se află la Londra și cîntărește 122,7 grame?

...după calculele specialiștilor, rezistența la substanțe chimice a diferitelor insecte — ca urmare a folosirii pe scară din ce în ce mai largă a acestor substanțe în gospodărie, agricultură etc. — a crescut în ultimii ani de 10—35 ori?

...în galeriile subterane ale unor ocne de sare părăsite din R.D.G. s-au amenajat ferme de păsări în care se obțin anual milioane de pui?

...lîntița măruntă, care crește în apele din țara noastră alături de lîntița obișnuită, este cea mai mică plantă cu flori din lume?

...marele cărturar român, spătarul Nicolae Milescu, și-a început călătoria de la Moscova la Pekin în ziua de 3 martie 1675, călătorie care a durat 438 de zile?

CUVINTE INCRUCIȘATE

ROMANE ȘI PERSONAJE

ORIZONTAL: 1. Roman — Localitate în care se desfășoară acțiunea romanului „In orașul de pe Mureș” de Francisc Munteanu 7. Sint (pop). — Titlul unui alt roman de Zaharia Stancu 3. Nu-l căuta în carul cu Notă muzicală — Vădana lui Clăment din „Cordonarii” de Ion Lăncrăjan — Personaj din romanul „Vestibul” de Al. Ivasiuc 4. Comună în Austria — „...codrul, firtate”, roman în care Dumitru Almas evocă pe haiducul Bujor și ceata sa — Ali-fie 5. „...era inevitabil”, roman de V. Em. Galan 6. În sură! — Exemplu

tre oameni” de Camil Petrescu.

VERTICAL: 1. Mama lui Darie din romanul „Pădurea nebună” de Zaharia Stancu — Sondorul din romanul „Orașul cu 1000 de blesteme” de Nicolae Tic 2. Tinăr prozator român, căruia i-a apărut, recent, romanul „Timidul” — Personaj feminin din romanul „Lunaticii” de Ion Vi-oa 3. Soare egiptean — „...negru” roman de George Călinescu (nearticulat — Gust particular 4. „Ultima...” piesă de Mihail Sebastian — Instituții de învățămînt 5. Participante la misterele dionisiace (mit). — Măsură de suprafață 6. „...și infernul”, roman de Laurențiu Jună 7. Tudor Jianu — Jumătate de tren — Cuvîntul sugarii 8. Personaj din romanul „Descoperirea familiei” de Ion Brad — Inapreat 9. Aici — Personaj feminin din „Pădurea nebună” de Zaharia Stancu 10. Inzestrată cu mașini și unelte — „Dispariția unui...” de Rîndu, roman de Mihail Beniuc 11. Lîmpede — Figura activistului de partid din romanul „Triunghiul” de Pop Simion.

Cuvinte mai puțin cunoscute: Iss și Menade.

ADAM STOICA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

SFATUL MEDICULUI

ALIMENTAȚIA ÎN BOLILE FICATULUI

și condimentele, cum sînt: oțetul, pipera, ardeiul, muștarul și chiar murăturile

Conservele, mezelurile (slămina și șunca), vinaturile, conținînd substanțe toxice, sînt și ele tot atît de nepermise. Cunoscînd ceea ce nu trebuie să mîncine un bolnav de ficat, sată, în continuare, ceea ce se recomandă: supe de legume, supe de carne slabă, (vacă sau pasăre), fripturi de vacă sau pasăre, mai ales grătar, carne fiartă, pește slab, paste făinoase, cartofi, morcovi, țelină, lapte și brînzeturile proaspete, fructe crude și compoturi, dulceață, bomboane etc

Cei mai mulți bolnavi de ficat sînt mai ales cei care suferă de colicistită și foștii bolnavi de hepatită epidemică. Dacă aceștia vor respecta recomandările făcute de medici, nu vor mai fi în suferință

Este de mare importanță observația personală a bolnavului, care trebuie ca, în viitor, el singur să evite un anumit aliment ca să observe că-i face rău, chiar dacă medicul i l-a recomandat ca de bună este o rație

Dacă de bună este o rație pe varză, grasă, sau fasole cu cîrnați și un pahar cu vin! Dacă însă nu e voie să consumăm așa ceva, să nu poftim la ele, căci ne fac o plăcere spre răul nostru

Dr. EUGEN ȘERBĂNESCU

Mai ales cu prilejul sărbătorilor de iarnă, am pacienți care mă cheamă să-i văd bolnavi, în crize de ficat. Discuția între noi este cam aceeași, parcă ar fi înregistrată pe o placă de paleofon:

— Ați mîncat ceva care vă face rău?

— Da... Am fost invitați... Ni s-au servit sarmale... Nu puteam să refuz... N-am mîncat multe... Cîteva

— Știați că sînteți bolnav și că nu trebuie să mîncăți sarmale?

— Da... dar am poftit... Și apoi... nu puteam s-o refuz pe nașa

Iată cum unii oameni pot să-și tulbure starea de liniște a bolii și ficat, pe care știu că o au, nerespectînd, cu bună știință, anumite prescripții date de medic cu privire la regimul lor alimentar

De obicei, bolnavii de ficat nu au voie să mîncine mult și trebuie să evite mîncărurile grase Unele alimente — cafeaua, cacaoa, ciocolata și alcoolurile — sînt chiar interzise vieții celulei ficatului bolnav Unele legume (varza, conopida, fasolea, mazărea) sînt tritante și provoacă crizele dureroase Gălbenișul de ou, mai cu seamă fiert răscopt, este nepermis oricărui bolnav de ficat

Dacă unii suferinzi de ficat au sensibilitate mai deosebită, ei vor evita

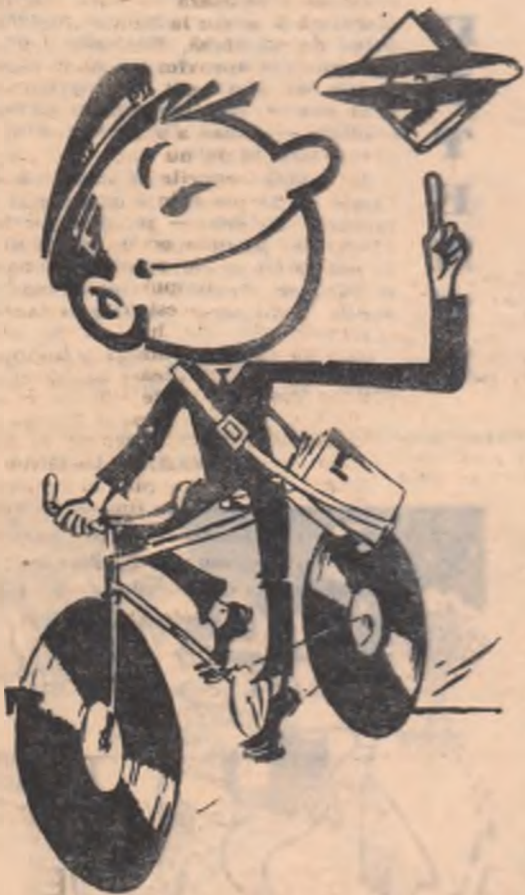
De la începutul anului și pînă în prezent Administrația de Stat Loto—Pronosport a atribuit la sistemele Pronosport, Pronoexpres, Loto și Loz în plic peste 1 000 000 premii, din care circa 700 autoturisme de diferite mărci și capacități, premii de peste 150 000 lei, 100 000 lei, 50 000 lei, excursii peste hotare, premii în obiecte și bani.

Lozul în plic vă oferă posibilitatea de a obține autoturisme și premii în bani de 20 000 lei, 10 000 lei, 5 000 lei ș.a.

ORIUNDE VĂ AFLAȚI, JUCAȚI LA LOZ
ÎN PLIC

Cetățeni de la sate!

PRIMIȚI LA DOMICILIU cărțile care vă interesează adresindu-vă în scris Librăriei Centrale a cooperativei de consum.

CARTEA PRIN POȘTA
București, str. Sergent Nuțu
Ion nr. 8—12, raionul V.I.
Lenin.

Lucrările apărute se livrează imediat, iar cele aflate sub tipar, la câteva zile după apariție.

IMPORTANT

Secția „Discul prin poștă” din cadrul librăriei vă poate expedia cu promptitudine și discurile solicitate.

Pentru a cunoaște cărțile apărute și în curs de apariție, precum și titlurile discurilor înregistrate de „Electrecord” librăria vă trimite — GRATUIT — la cerere, liste bibliografice, prospecte și cataloage.

Creșteți și valorificați IEPURI DE CASĂ

Se cresc ușor și aduc venituri suplimentare în gospodăriile personale.

Procurați-vă iepuri măcă de la crescători experimentați din zona dv. sau din alte crescătorii cu sprijinul cooperativei.

Cooperativele de consum încheie contracte și preiau orice cantități de iepuri de casă plătiind prețuri avantajoase.

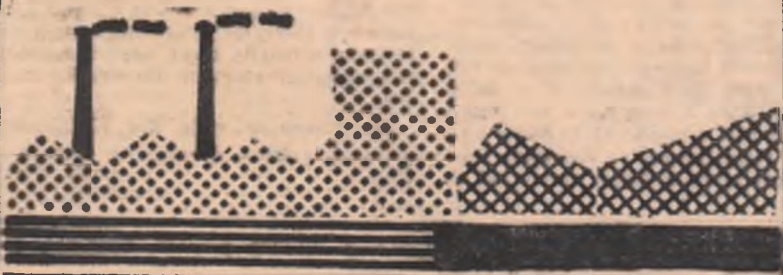
Încheind contracte cu termene de livrare în anul 1968, puteți primi imediat avansuri în bani de pînă la 45 la sută din valoarea contractelor.

Creșteți și valorificați iepuri de casă.

Fabrica de MATERIALE IZOLATOARE și FINISAJ TURDA REG. CLUJ, TELEFON NR.1120

livrează fără repartitie bandă de protecție din p.v.c pentru izolări de conducte de transport țitei, gaze, irigații. Comenzile se pot adresa pentru anul 1968 în cel mai scurt timp la întreprinderea de materiale izolatoare și de finisaj Turda, Str. Horticulturii nr. 10.

SPECIALIȘTI, TEHNICIENI ȘI CRESĂTORI DE ANIMALE DIN FERMELE ÎNTEPRINDERILOR AGRICOLE DE STAT ȘI DIN COOPERATIVELE AGRICOLE DE PRODUCȚIE.

Odată cu buna îngrijire a efectivelor de animale și păsări este necesar să preveniți și combateți îmbolnăvirile.

În acest scop, puteți procura produse biologice și medicamente de la filialele regionale, farmaciile veterinare și depozitele raionale ale Direcției generale de Aprovizionare Tehnico-Materială din Consiliul Superior al Agriculturii, precum și de la circumscripțiile sanitar-veterinare, cu plata în numerar sau prin virament.

„Mă numesc „Tăurel Voinicul“ și-s crescut de Ion Morușcă din Coteana, raionul Slatina. M-a îngrijit omul cum a știut mai bine. Cică să mă facă voinic și m-am făcut, că mă contractase cu I.R.I.C.-ul. Eram fericit că în felul acesta voi ajunge și eu la oraș — și-am ajuns. Cind am plecat de-acasă, stăpinu-meu, curios, m-a cîntărit. 245 kg. Eram bucuros. În Brebeni la G.A.S. m-a mai cîntărit o dată. Tot 245 kg. „Bravo voinice, pupa-te-ar taica!“ îmi zice stăpinul și plecăm la Slatina, la I.R.I.C. Aici cind am ajuns m-a luat în primire Dumitru Moraru, cantaragiul, și m-a împins pe cîntar. Slăbisem 45 kg. dintr-un foc. adică dintr-o liniuță de cîntar și-o uitătură de cantaragiu dibaci. Stăpinul meu s-a intristat amar. Sincer să fiu nici mie nu-mi convenea. O fi ea la modă silueta, dar s-o aibă ăia cărora le place, eu vreau să rămîn pe postul meu de „Tăurel Voinicul“. Supărat de supărarea noastră mă ia și achizitorul Vasile Mincu și mă împinge pe cîntar. Ura! am zbierat. Mă mai îngrășasem cu 20 kg. Dar stăpinul meu tot nu-și venise în fire — nu schița nici un zîmbet. Atunci a venit contabilul I.R.I.C.-ului și mi-a stabilit greutatea — 223 kg. Crescusem cu încă 3 kg. Cum poate fi posibil să am altă greutate la trei cîntăriri pe același cîntar? Dar tot ca vițelul la poartă nouă ani rămas, că secretul îl dețin cei de la I.R.I.C. Slatina.

„Tăurel Voinicul“

Pt. conformitate
MIHAIL ECOVOIU

„Și ce față frumoasă are mama !!!
Desen de V. VASILIU

ANECDOTE

Un leneș a fost întreat :
— Ce este mai bine : să mănînci sau să stai culcat ?
— Cel mai bine este să mănînci stînd culcat — a răspuns leneșul.

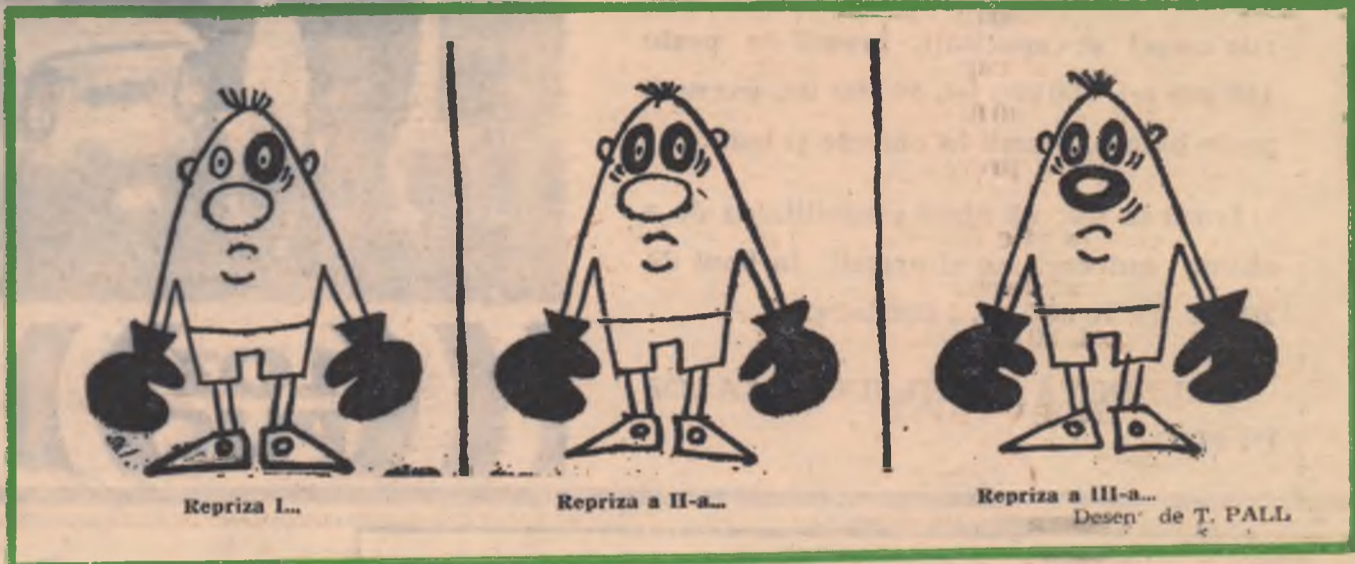
Telegramă :
— „Ce e cu examenul. Răspunde urgent“

Răspuns :
— „Examenul a fost strălucit. Profesorul, entuziasmat, cere să-l repet la toamnă“.

UNUI CODAȘ

Nu e ultimul, vezi bine :
După dînsul umbra vine.

Repriza I-a...

Repriza a II-a...

Repriza a III-a...

Desen de T. PALL

UNUI BETIV

Pe 5 cărări mergînd prin sat
Pretinde că-i un om... umblat !

TITI GHEORGHIU-VASLUI

FABULĂ FĂRĂ...

FAMILIE

Coana Cucă,
Zăbucă,
Pune oul unde-apucă
Și umblînd pe la vecini
Îi cresc puii prin străini
Care pui, la rîndul lor,
(Chiar în anul următor !)
Speța vrînd să-și reproducă,
Fac la fel ca mama Cucă
Și de-aceea, prin urmare,
N-o să afli-n lumea mare,
Nici în leasă, nici în nuci,
O familie de cuci !

În MORALĂ n-am decît
Să mai consemnez altî :
Deși Cuca sus citată
E-o mamă denaturată
Ignorînd plozii și casa,
Mai și cîntă — păcătoasa !

STELIAN FILIP

ECOURILE

SA- TI- REI

În numărul 1029 al revistei noastre a apărut pagina „Drept la țintă — în regiunea Argeș“.

Referitor la lipsurile semnalate în activitatea unor cooperative agricole de producție, am primit un amplu răspuns semnat de tov. Gh. Florea, presedintele U.R.C.A.P.-Pitești.

„La C.A.P. Davidești — se spune în răspuns — în urma cercetărilor făcute de către tov. Enache Ion, șeful secției irigației la Uniunea raională a C.A.P. — Pitești, a reieșit că cele sesizate sînt juste... Este adevărat că C.A.P.-ul are un stoc oțel beton în valoare de 27 mii lei și bitum 1 000 kg. S-a stabilit ca materialele să fie livrate altor unități“.

În continuarea scrisorii, referitor la materialul intitulat „Muzeul lucrurilor inutilizabile“ se arată : este adevărat că C.A.P.-Mogoșoaia a procurat două bascule diferite dintre care una, de 10 tone, este pusă în funcțiune. Cea de a doua basculă de 2 tone nu a fost folosită deși a fost cumpărată în luna august 1963. Neinstalarea se datorește lipsei de preocupare a fostei conduceri a

C.A.P. S-a stabilit cu noul consiliu de conducere al C.A.P. ca și această basculă să fie instalată“.

De asemenea, se menționează că cele două tocătoare de rădăcinoase au fost comandate în mod greșit deoarece C.A.P.-ul nu avea condiții să lucreze cu ele. S-a stabilit ca acestea să fie livrate altor C.A.P.-uri care le pot folosi.

În aceeași pagină a apărut și materialul „Discreție absolută“ despre biblioteca din Ciineni. Prof. P. Ungureanu, secretarul comitetului pentru cultură și artă al raionului Rm. Vilcea, ne-a adresat o scrisoare din care cităm : „Este adevărat că biblioteca nu a avut orarul în funcțiune. De asemenea nu face nici popularizarea acțiunilor culturale, lucru care a dus la o slabă participare a sătenilor“. Sînt arătate în continuare măsurile luate pentru remedierea situației relevate de revista noastră.

După cum se vede din răspunsurile primite, critica a nimerit „Drept la țintă“.

SATIRA SI UM

O

REPETENTA

Agneta Laszlo era slabă la matematică încă din școala primară. Profesorul o controla și îi îndrepta greșelile.

De cînd e casieră la centrul cooperativelor de consum Fintinele, raionul Tg. Mureș, n-a mai controlat-o nimeni. Profitînd de ocazie și amintindu-și de greșelile din școală a început să le repete. Pe statele de plată ale remizierilor sumele erau exacte; una singură nu corespundea realității — totalul. De fiecare dată punea cîteva sute în plus.

Ar putea cineva să spună că Agneta Laszlo nu se pricepe la adunare și basta ! Inexact. Se pricepe și încă foarte bine. Timp de patru ani a reușit să adune 15 mii de lei pe care i-a depus în propriul ei buzunar. Acum va mai aduna și niște ani de închisoare. Justiția va face totalul exact.

Dar cei care n-au controlat-o timp de patru ani, n-ar trebui lăsați corijenți ?

PROVERB ILUSTRAT

„Lupul“ schimbă... părul, dar năravul ba !
Desen de AL. CLENCIU